

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2015/0028 van 24 maart 2015
in de zaak 1415/0088/SA/3/0108

In zake:

1. de **stad TIELT**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen
2. het **college van burgemeester en schepenen** van de **stad TIELT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Frank VANDEN BERGHE en Tim DIERYNCK
kantoor houdende te 8500 Kortrijk, President Kennedypark 4A
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 22 oktober 2014 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 28 augustus 2014.

De deputatie heeft het administratief beroep van de nv PAVAMO, hierna de aanvrager, tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Tielt van 22 april 2014 ontvankelijk en gegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de aanvrager een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het bouwen van appartementen en ondergrondse autostaanplaatsen na het slopen van bestaande gebouwen en het rooien van alle bomen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 8700 Tielt, Sint-Michielstraat 1 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie K, nummers 0958S, 0958V en 0966R.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend, maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd in de samenhangende zaak met rolnummer 1415/0070/SA/3/0064.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 10 februari 2015, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Evi MEES die loco advocaten Frank VANDEN BERGHE en Tim DIERYNCK verschijnt voor de verzoekende partijen, is gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 VCRO verhindert bij regelmatige oproeping de afwezigheid van de verwerende partij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO en van het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

1.

Op 15 oktober 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de nv MATEXI PROJECTS bij de tweede verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van ondergrondse autostaanplaatsen en appartementen met buitenaanleg na het slopen van bestaande gebouwen en het rooien van alle bomen (bouwrijp maken van het terrein)”*.

De tweede verzoekende partij weigert stilzwijgend een stedenbouwkundige vergunning.

De nv MATEXI PROJECTS tekent tegen deze stilzwijgende weigering op 3 april 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 30 mei 2013 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 4 juni 2013 bezorgt de nv MATEXI PROJECTS aangepaste plannen, waarbij vier parkeerplaatsen worden geschrapt en de overige vier parkeerplaatsen op eigen terrein worden teruggetrokken, om tegemoet te komen aan de opmerkingen van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. De verwerende partij beslist op 27 juni 2013 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen overeenkomstig de gewijzigde plannen.

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 19 augustus 2013 de schorsing van de tenuitvoerlegging en vernietiging van de beslissing van verwerende partij van 27 juni 2013. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1213/0772/SA/3/0732 en met een arrest van 24 maart 2015 met nummer S/2015/0029 werd in dit dossier de heropening van de debatten bevolen.

De eerste verzoekende partij vordert met een eenzijdig verzoekschrift van 16 augustus 2013 de burgerlijke rechter om de nv MATEXI PROJECTS *“bij wijze van voorlopige maatregel het verbod op te leggen om alle werken, zowel het rooien van de bomen, de sloping van de gebouwen als het oprichten van nieuwe gebouwen uit te voeren totdat de Raad voor Vergunningsbetwistingen of de milieustakingsrechter uitspraak zou hebben gedaan over het door de Stad ingestelde verzoek om de uitvoering van de vergunning te schorsen/alle werken te staken”*.

De Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk verklaart met een beschikking van 16 augustus 2013 de vordering van de eerste verzoekende partij ontvankelijk en gegrond. De nv MATEXI PROJECTS heeft tegen deze beschikking derdenverzet aangetekend.

Het derdenverzet wordt op 31 oktober 2013 gegrond verklaard, waarbij de bestreden beschikking van 16 augustus 2013 wordt bevestigd, *“...met dien verstande dat de daarin genomen voorlopige maatregel (met inbegrip van de dwangsom) slechts geldt totdat de milieustakingsrechter uitspraak heeft gedaan...”*.

De verzoekende partijen dienen op 29 augustus 2013 een milieustakingsvordering in, die wordt afgewezen als ongegrond op 31 oktober 2013. Tegen deze beschikking hebben de verzoekende partijen hoger beroep aangetekend bij het Hof van Beroep te Gent.

2.

Op 14 januari 2014 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de aanvrager bij de tweede verzoekende partij een quasi identieke aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van ondergrondse autostaanplaatsen & appartementen met buitenaanleg na slopen van bestaande gebouwen en rooien van alle bomen – bouwrijp maken van het terrein”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 17 december 1979 vastgestelde gewestplan ‘Roeselare-Tielt’ gelegen in woongebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 23 januari 2014 tot 21 februari 2014, worden geen bezwaarschriften ingediend.

De brandweer van de stad Tielt brengt op 25 januari 2014 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 30 januari 2014 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Onroerend Erfgoed West-Vlaanderen brengt op 11 februari 2014 een ongunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 16 april 2014 een voorwaardelijk gunstig advies.

De tweede verzoekende partij weigert op 22 april 2014 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager.

De aanvrager van de vergunning tekent tegen deze beslissing op 27 mei 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 25 juli 2014 om dit beroep gegrond te verklaren en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Na de hoorzitting van 19 augustus 2014 beslist de verwerende partij op 28 augustus 2014 om het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Dit is de bestreden beslissing.

De leidend ambtenaar van het Agentschap Onroerend Erfgoed heeft met een aangetekende brief van 17 oktober 2014 ook een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de bestreden beslissing ingesteld. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1415/0070/SA/3/0064.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing niet. Het ontbreken van excepties ontslaat de Raad niet van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken. De Raad is echter van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partijen ernstige middelen aanvoeren die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“... ”

23. Verzoekende partijen vragen bij wijze van voorlopige voorziening de schorsing van de vergunning.

*24. Twee appartementsgebouwen met 28 woongelegenheden + 2 winkels waarvoor slechts 30 ondergrondse parkeerplaatsen zijn voorzien en vier bovengrondse zal aanleiding geven tot **parkeer- en mobiliteitsproblemen**.*

Het project bevindt zich binnen de bebouwde kom van Tielt, aan een hoofdkruispunt op de belangrijkste invalsweg (Deken Darraslaan) komende van de Ringlaan rond de Stad.

Komende van de stadsring kan men op de plaats van het kruispunt ofwel links inslaan naar het stadscentrum (Ieperstraat) ofwel rechtdoor rijden richting station (Sint Michielstraat) ofwel rechts afslaan in de richting van een residentiële woonwijk met een basisschool (Stedenmolenstraat).

In de project-MER-screeningsnota wordt gesteld dat 'niet kan ontkend worden dat de N327 Deken Darraslaan-Sint-Michielstraat **één van de drukste straten in het centrum van Tielt is**'.

Dagelijks passeren hier honderden fietsers, o.a. leerlingen die zich naar de centrumscholen begeven.

Het is ook een feit dat het kruispunt van nature en door de omgevende bebouwing "redelijk onoverzichtelijk is" zoals de MER-screening aangeeft.

Dat de verkeersveiligheid hier precair is moge concreet blijken uit het feit dat naar aanleiding van een vijfde verkeersongeval beslist werd tot de herinrichting van het Polenplein en de invoering van een snelheidsbeperking tot 30km per uur. Omwille van de veiligheid zullen reeds publieke parkeerplaatsen in de onmiddellijke omgeving moeten worden opgeofferd wat maakt dat de schaarse parkeerplaatsen nog meer zullen gesolliciteerd worden.

Verzoekende partijen verwijzen naar:

- de nota Schepencollege van 21 februari 2013 (stuk 25 a), de nota Schepencollege 7 maart 2013 (stuk 25b) waarbij gezegd wordt :

...

- de nota van het College van Burgemeester en Schepenen van 4 juli 2013 waaruit blijkt dat de tijdelijke zone 30 nog zal moeten worden uitgebreid en een plaatselijke parkeerstrook best verdwijnt (strook te zien op stuk 29 e2 en 29e5 en 29e6).

In de omgeving is de parkeerdruk reeds groot en in de onmiddellijke omgeving zijn er geen of maar weinig parkeerplaatsen.

- Komende van de richting Station kan er in de Sint Michielsstraat ter hoogte van het project niet geparkeerd worden aan de kant van het project (stuk 29 a) en ook niet aan de overkant (stuk 29b). Verderop kan er evenmin geparkeerd worden omdat zich voor het cultureel centrum de bushalte bevindt (29c). Nog verderop in de Sint Michielsstraat (zelfde kant en overzijde) wordt de parkeergelegenheid gebruikt voor de residentiële bewoning van de straat (stuk 29d).

- In de andere richting (vertrekkende van het project en gaande in de richting van de ring) zijn de parkeergelegenheden ook beperkt (29e). In de bocht zelf zijn er geen parkeerplaatsen (stuk 29e1). Verderop langs de N 327 zullen er parkeerplaatsen sneuvelen om de situatie voor de fietsers te verbeteren (stuk 29e6 en 29e5).

- Gaat men van de bouwplaats in de richting van het stadscentrum (Ieperstraat) is de parkeergelegenheid quasi steeds verzadigd omwille van de handels- en dienstzaken (bakkerij, interimkantoor, horecazaak, B post, Delhaize (met eigen vaak geheel volzette parking), slagerij, krantenwinkel, apotheker (stuk 29f)). Daar parkeren in functie van het project impliceert ook dat men de drukke gewestweg moet oversteken, wat parkeerders voor het project normaal niet zullen opzoeken.

- Op de tegenoverliggende hoek van de Stedenmolenstraat en de Sint Michielsstraat, bevindt zich de Belfius bank die nu al mobiliteit en parkeervraag met zicht brengt. Deze bank beschikt over 7 parkeerplaatsen die bereikbaar zijn via een doorgang maar dit belet niet dat veel bezoekers gewoon op de openbare weg parking zoeken, veelal in de Stedenmolenstraat waar langs weerszijde enkele parkeerplaatsen beschikbaar zijn (29 g). In de Stedenmolenstraat beschikken veel woningen echter niet over een garage zodat deze parkeergelegenheid vaak niet beschikbaar is voor bezoekers.

Tenuitvoerlegging van de vergunning zal voor gevolg hebben dat bijkomende druk ontstaat door 28 woongelegenheden + 2 winkels.

*In de project-MER-screeningsnota van aanvraagster wordt bovendien zelf aangegeven dat er, alleen al **voor de winkelbehoefte van het project, eigenlijk te weinig parkeerplaatsen zijn.***

Men leest in de nota:

...

De rooilijn wordt echter niet achteruitgetrokken en PAVAMO noch de Deputatie kunnen dergelijke ingreep, die uiteindelijk door de gemeenteraad moet worden goedgekeurd, ook niet opdringen aan verzoekende partijen (de parkeerproblematiek is bovendien maar één van de pijnpunten is van deze aanvraag).

Net in die delicate omgeving toelaten dat een project wordt gebouwd met - naar tussen de lijnen van de MER screening door zelf te lezen valt - te weinig bovengrondse parkeerplaatsen is onverantwoord en maakt een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uit.

Onnodig te zeggen dat er bovengronds meer parkeernood zal zijn bij een meergezinswoning van 26 woongelegenheden en 2 handelsruimtes dan bij een 2 woongelegenheden zoals nu het geval is.

*Dit zal in ernstige mate de uitoefening van de overheidszaak van verzoekende partijen op deze plaats bemoeilijken. Op basis van art. 135 § 2 van de nieuwe gemeentewet zijn gemeenten verplicht om veilig verkeer op de openbare wegen te garanderen. 30 (ondergrondse) en amper 4 bovengrondse parkeergelegenheden zullen gewis voor gevolg hebben dat de parkeerdruk afgewenteld wordt op het openbaar domein terwijl daar sowieso al het aanbod vermindert omwille van de verkeersveiligheid. De Stedenmolenstraat is bovendien een smalle straat leidend naar een homogene woonwijk (zie **stuk 28**).*

Tevergeefs zou men aanvoeren dat er toch 30 ondergrondse parkeerplaatsen zijn voorzien. Ondergronds parkeren is omslachtiger dan bovengronds de wagen stallen, zeker bij kortparkeren. Velen staan ook afkerig tegenover ondergronds parkeren vanwege een onveiligheidsgevoel. Vele gezinnen beschikken ook over méér dan één wagen zodat een parkeeraanbod van 34 parkeerplaatsen voor 26 woongelegenheden + 2 winkels, weze een ratio van iets meer dan 1 op 1, minimaal is.

*De aanvragers ontwierpen zelf een voorontwerp met 16 parkeerplaatsen gelijkgronds wat beter aangeeft wat bovengronds normaal zou zijn (zie **stuk 26**).*

25. Ook het beleid van de stad om het **groen** in de stad te behouden en te bevorderen wordt gefnuikt indien de vergunning wordt ten uitvoer gelegd.

De aanvraag situeert zich in een **kostbaar stuk stedelijk groen met tientallen grote bomen (o.a. oude beukenbomen)** die ook van op het publiek domein zichtbaar zijn en die onmiskenbaar een grote waarde als (stedelijk) groen hebben. Verzoekers verwijzen naar plan stuk 2c plan BA 1 van de bouwaanvraag waar zowel de loofbomen als de naaldbomen op staan aangeduid en ook naar stuk 22.

Uitvoering van de vergunning impliceert dat dit groen totaal vernietigd wordt en niet afdoende gecompenseerd. Dit is evident een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voor verzoekende partijen die belang hechten aan groen. Uit het goedgekeurd structuurplan (GRS) blijkt dat de Stad nood heeft aan groen blijkt en het de bedoeling is om dit waar mogelijk te promoten.

-Zie richtinggevend deel GRS pagina 125 :

...

-zie richtinggevend deel GRS pagina 13 :

...

-zie richtinggevend deel GRS pagina 21 :

...

Ten onrechte zou worden aangehaald dat de teloorgang van dit groen nooit het volledige groenbeleid van de Stad kan doorkruisen omdat het maar één project betreft. **Dergelijke argumentatie komt er op neer dat de Stad in feite nooit een schorsing kan bekomen van één vergunning (die per definitie maar betrekking heeft op één deel van het grondgebied en nooit op het volledige grondgebied).**

26. Tenslotte en niet in het minst komt het **erfgoedbeleid** van de Stad in het gedrang als de vergunning wordt tenuitvoer gelegd.

Voor wat de waarde van dit erfgoed betekent verwijzen verzoekende partijen naar wat hierboven is uiteengezet.

Dit beleid van de Stad maakt op deze plaats geen kans als de huidige vergunning wordt ten uitvoer gelegd en de woningen worden gesloopt en de tuin wordt gerooid.

De Stad Tielt beschikt over een cultuurbeleidsplan waaruit blijkt dat de stad een actief erfgoedbeleid wil voeren:

-zie pag 19 cultuurbeleidsplan:

...

Het feit dat voor de panden nog geen beschermingsprocedure werd opgestart en dat zij "enkel" opgenomen zijn in de inventaris van het bouwkundig erfgoed doet hieraan geen afbreuk. Elk pand dient immers afzonderlijk en rekening houdend met de concrete inhoud en draagwijdte van de aanvraag op haar erfgoedwaarde te worden beoordeeld."

27. Al deze nadelen zijn **moeilijk te herstellen**.

Het nastreven van de afbraak van gebouwen kan niet zonder zware, lange en dure procedures, wat voor elke rechtzoekende (ook voor verzoekende partijen die dit met gemeenschapsgelden moet doen) slopend is en van hem dan ook niet mag worden verwacht (vergelijk Raad van State, Bras, nr. 38.094, 13 november 1991; T. Dewaele, Het

moeilijk te herstellen ernstig nadeel in het administratief kortgeding inzake leefmilieu en onroerend goed : een overzicht van rechtspraak met commentaar" CDPK, 1997 (210-225).

Het is evident dat ook het rooien van alle loofbomen onomkeerbaar is: zo zal de natuur er o.a. vele tientallen jaren over doen vooraleer er ter plaatse opnieuw beuken met doorsnede tot 50 cm staan (in de nieuwe vergunning is daar voor zelf totaal geen plaats, ook niet in de tuinzone achteraan-zie de eigen MER-screeningsnota van PAVAMO). En wat het erfgoed betreft heeft het geen zin nog te spreken van inventarisatie en conservatie als het erfgoed in kwestie helemaal verdwenen is.

Het huidige groen en erfgoed zijn om evidente redenen niet te herstellen na een gebeurlijke vernietiging van de vergunning.

Maar ook het ontbreken van voldoende parkeerplaatsen kan niet worden opgelost eenmaal de rest van de vergunning is ten uitvoer gelegd. Het concept moet in zijn totaliteit worden herzien.

Besluit: er zijn voldoende aanwijzingen van dreigend moeilijk te herstellen ernstig nadeel om een schorsing te bevelen."

2.

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en lijkt het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partijen dan ook niet te betwisten.

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen dienen aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moeten verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde "rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen" die de eerste verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de eerste verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

In hoofde van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partijen) kan er bijkomend echter slechts sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheid belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen. Het nadeel van een bestuurlijke overheid kan daarom niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het nadeel dat private natuurlijke personen of rechtspersonen dienen aan te tonen.

2.

Met een mailbericht van 2 februari 2015 deelt de raadsman van de aanvrager, de nv PANAMO, mee dat de bestreden beslissing niet zal worden uitgevoerd tot er een uitspraak is over de vordering tot vernietiging. Tevens wordt opgemerkt dat de nv PANAMO geen eigenaar meer is van de betrokken percelen en dat ze, zij het onder een ontbindende voorwaarde, werden verkocht aan een sociale huisvestingsmaatschappij.

Hoewel het voornemen van de aanvrager om geen uitvoering te geven aan de bestreden beslissing hangende de procedure voor de Raad het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de verzoekende partijen middels de voorliggende vordering tot schorsing wensen te voorkomen, op zich niet wegneemt, kan de schorsing van de bestreden beslissing enkel bevolen worden indien deze voor de verzoekende partijen nog enig nuttig effect kan hebben.

Een uitspraak over de vordering tot vernietiging kan, gelet op de concrete omstandigheden van het dossier, naar het oordeel van de Raad volstaan om de belangen van de verzoekende partijen te vrijwaren, dit laatste vanzelfsprekend in zoverre de Raad ten gronde kan vaststellen dat hiertoe in het licht van artikel 4.8.2, tweede lid VCRO aanleiding bestaat.

Aangezien niet is voldaan aan de voorwaarde van artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO dat de schorsing enkel kan worden bevolen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de verzoekende partijen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, verwerpt de Raad om die reden alleen al de voorliggende vordering tot schorsing.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 24 maart 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,
met bijstand van

Lieselotte JOPPEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Lieselotte JOPPEN

Filip VAN ACKER